

QUY ĐỊNH VÀ TIÊU CHUẨN NHẬP KHẨU HÀNG THỰC PHẨM NÔNG NGHIỆP CỦA PAKISTAN

Tất cả các mặt hàng nhập khẩu vào Pakistan đều phải thực hiện theo Quy định Chính sách nhập khẩu do Bộ Thương mại Pakistan qui định. Quy định chủng loại hàng thực phẩm nhập khẩu do Chính phủ liên bang qui định, tiêu chuẩn về an toàn thực phẩm do Chính quyền địa phương qui định. Hiện nay, theo luật thực phẩm Pakistan có 104 mặt hàng thực phẩm, chia thành 9 nhóm. Tháng 10/2011, Chính phủ Pakistan đã thông qua việc thành lập thêm Bộ An toàn và nghiên cứu thực phẩm.

I. Luật về thực phẩm:

Quy định chủng loại hàng thực phẩm nhập khẩu do Chính phủ liên bang qui định, còn tiêu chuẩn về an toàn thực phẩm do Chính quyền địa phương qui định. Tiêu chuẩn an toàn thực phẩm dựa theo Luật Thực phẩm nguyên chất Pakistan (PFL) năm 1963. Luật PFL này là cơ sở của khung pháp lý về chất lượng và an toàn thực phẩm trong thương mại. Có 104 mặt hàng thực phẩm thuộc 9 nhóm hàng gồm có sữa và sản phẩm sữa; dầu ăn và sản phẩm có chất béo; đồ uống; ngũ cốc và hạt lương thực; thực phẩm giàu chất tinh bột; hạt tiêu và đồ gia vị; chất làm ngọt; hoa quả và rau; sản phẩm thực phẩm hỗn tạp. Những qui định này nhằm đề cập tới các vấn đề về sạch, nguyên chất trong thực phẩm nhập khẩu chưa qua sơ chế và hướng giải quyết đối với thực phẩm phụ gia, đồ bảo quản thực phẩm, màu trong thực phẩm và màu nhân tạo, chất chống o-xy hoá, và kim loại nặng.

Luật về Khách sạn và Nhà hàng tại Pakistan, 1976 áp dụng đối với tất cả các nhà hàng và khách sạn tại Pakistan. Luật này đưa ra nhằm kiểm soát và qui định về mức xếp hạng và tiêu chuẩn của các dịch vụ của các nhà hàng/khách sạn tại Pakistan.

Cục Kiểm tra Tiêu chuẩn và Chất lượng (PSQCA), thuộc Bộ Khoa học và Kỹ thuật Pakistan, là một cơ quan tiêu chuẩn của quốc gia tại Pakistan. Trong chức năng và nhiệm vụ của tổ chức này, PSQCA hoạt động dựa theo Luật PSQCA, 1996. PSQCA là thành viên của Tổ chức quốc tế về Tiêu chuẩn hoá (ISO).

Chức năng hoạt động của PSQCA:

- + Là đầu mối cho các tổ chức và học viện của quốc gia, khu vực và quốc tế như ISO, IEC, Codex Alimentarius và WTO.
- + Là đầu mối theo dõi của quốc gia về Hiệp định của WTO đối với Hàng rào kỹ thuật trong thương mại (TBT)
- + Giới thiệu các biện pháp tiêu chuẩn hoá liên quan đến an toàn và sức khoẻ người tiêu dùng
- + Thực hiện thủ tục về Đánh giá sự phù hợp theo Tiêu chuẩn quốc gia và quốc tế

Tiêu chuẩn của PSQCA là không bắt buộc. Việc thực hiện tiêu chuẩn này phụ thuộc vào sự thống nhất giữa các bên liên quan. Tuy nhiên, một tiêu chuẩn của Pakistan là bắt buộc nếu tiêu chuẩn này ghi rõ trong hợp đồng hoặc có ghi trong luật hoặc trong qui định cụ thể của Chính phủ liên bang. PSQCA có nhiệm vụ kiểm tra và thử nghiệm các sản phẩm, dịch vụ, (bao gồm các mặt hàng thực phẩm) về chất lượng, các đặc điểm kỹ thuật, đặc

điểm của các sản phẩm này trong quá trình sử dụng và vì mục đích xuất khẩu và nhập khẩu.

Vào tháng 10/2011, Chính phủ Pakistan đã thông qua việc thành lập Bộ An toàn và nghiên cứu thực phẩm. Chính phủ liên bang áp dụng tiêu chuẩn và hướng dẫn trong Bộ luật về qui định các sản phẩm thực phẩm nhập khẩu. Tiêu chuẩn quản lý thực phẩm và thuốc tân dược của Mỹ được áp dụng đối với một số sản phẩm tại Pakistan. Một danh sách các chất tạo màu trong thực phẩm được cập nhật hàng năm. Đối với sản phẩm là động vật, cần phải có chứng nhận “Halal” (động vật giết mổ phù hợp với Luật Hồi giáo).

Phòng Hải quan và Phòng bảo vệ, kiểm dịch cây trồng (PPQ) là hai cơ quan chính của Pakistan qui định hàng nhập khẩu thực phẩm.

Chức năng chính của Phòng Hải quan là: đảm bảo hàng thực phẩm nhập khẩu phải đáp ứng qui cách ghi nhãn mác của Pakistan và yêu cầu về thời gian sử dụng của sản phẩm nhằm ngăn chặn các loại hàng hoá thuộc danh sách các mặt hàng cấm nhập khẩu của Chính phủ và áp thuế nhập khẩu một cách chính xác lên các mặt hàng đó.

Chức năng chính của PPQ là đảm bảo hàng hoá với khối lượng lớn và hàng hoá là động vật sống phải đáp ứng được qui định về vệ sinh an toàn thực phẩm.

Tuy nhiên, quan ngại lớn nhất của Chính phủ Pakistan đối với hàng thực phẩm nhập khẩu chính là thời gian sử dụng. Quy định nhập khẩu của Chính phủ Pakistan yêu cầu các sản phẩm thực phẩm nhập khẩu phải có ít nhất 50% thời gian sử dụng (tại thời điểm hàng tới cảng nước nhập khẩu) kể từ ngày sản xuất. Để đảm bảo thời gian sử dụng của hàng hoá theo qui định của Chính phủ, nhãn mác phải ghi chính xác ngày sản xuất và hạn sử dụng là

tiêu chuẩn rất quan trọng. Mỗi một gói hàng lẻ đều phải in ngày sản xuất và hạn sử dụng trên nhãn mác, bao bì. Ngoài ra, một số sản phẩm cũng nằm trong danh sách bị cấm vì lí do tôn giáo như sản phẩm có chứa thịt lợn và các sản phẩm làm từ thịt lợn. Thịt và các sản phẩm từ sữa có thể được nhập khẩu nếu như có giấy chứng nhận “Halal”. Nhập khẩu mang tính chất thương mại các loại đồ uống có cồn hay các sản phẩm chứa cồn cũng bị cấm.

Pakistan kiểm soát một số hàng hoá nhập khẩu thông qua “danh sách cấm”. Danh sách này bao gồm

- i) các mặt hàng cấm vì lí do tôn giáo, an ninh và hàng tiêu dùng xa xỉ
- ii) tư liệu sản xuất và hàng tiêu dùng bị cấm nhằm bảo vệ ngành công nghiệp trong nước
- iii) hàng hoá trung gian dùng để sản xuất hàng hoá được bảo hộ.

Ngoài ra, Pakistan còn có danh sách các mặt hàng “hạn chế nhập khẩu”. Những mặt hàng này chỉ được nhập khẩu thông qua các tổ chức cụ thể nào đó (ví dụ như Chính phủ hoặc một số tổ chức cụ thể khác) hoặc theo sự chỉ định nào đó (như hàng hoá nhập khẩu đổi lấy tín dụng).

Ngoài những mặt hàng hạn chế hoặc cấm theo qui định trên, thì không có bất kỳ qui định giới hạn nào của Chính phủ liên bang đối với nhập khẩu hàng thực phẩm tiêu dùng. Trước đây, các nhà xuất khẩu của Mỹ đã từng gặp rắc rối khi không đáp ứng những yêu cầu trên về qui định ghi nhãn mác. Phía đối tác Mỹ chỉ in mã vạch trên nhãn mác mà không có ghi ngày sản xuất và hạn sử dụng của sản phẩm. Điều này đã làm các nhà xuất khẩu Mỹ phát sinh thêm chi phí in ấn nhãn mới hoặc phải dán thêm nhãn phụ để ghi đầy đủ ngày sản xuất và hạn sử dụng trên mỗi gói/bao sản phẩm bán lẻ.

Hầu hết hàng thực phẩm nhập khẩu đều được đóng gói/hộp sẵn dành cho tiêu dùng. Chỉ riêng dầu thực vật tinh chế là sản phẩm duy nhất không phải đóng gói/hộp. Hàng hoá này về cơ bản được nhập với khối lượng lớn và không đóng thành kiện/hộp, là hàng rời. Loại hàng hoá này chỉ được đóng thành gói/hộp khi nhập khẩu vào Pakistan.

Tại thời điểm nhập khẩu, Phòng Hải quan liên bang sẽ kiểm tra tiêu chuẩn PFL nhằm xác định một mặt hàng nào đó có được phép nhập khẩu hay không. Để đảm bảo một sản phẩm nhập khẩu đáp ứng được yêu cầu về an toàn sức khoẻ của bang/tỉnh đó, các nhà xuất khẩu và/hoặc đại lý xuất khẩu cần phải liên lạc với Phòng Y tế địa phương để xác nhận xem sản phẩm xuất khẩu của mình có đạt tiêu chuẩn theo Luật PFL không.

Không có bất kỳ hệ thống/phương thức nào để bắt phải thực hiện luật về thực phẩm một cách có hiệu quả ở cấp bản lẻ và bán buôn. Tuy nhiên, ở một trường hợp cụ thể nào đó, các nhà quản lý hành chính khu vực/tỉnh/bang, có thể phối hợp với Phòng an toàn thực phẩm của tỉnh/bang đó để kiểm tra các đại lý và quyết định xem có nên cấm bán sản phẩm đó hay không.

II. Quy định về nhãn mác

Quy định chung

1. Sản phẩm thực phẩm nhập khẩu, bao gồm các thành phần, phải đạt ít nhất 50% thời gian sử dụng tại thời điểm nhập khẩu - thời gian này được tính kể từ ngày khai báo “Bản kê khai chung nhập khẩu (IGM)” phù hợp với Luật Hải quan năm 1969. Nhãn mác phải in bằng tiếng Anh hoặc tiếng Urdu.

2. Thông tin qui định phải ghi trên nhãn hàng:

- a. Ngày sản xuất và hạn sử dụng
- b. Thành phần không chứa thịt lợn và các sản phẩm liên quan đến thịt lợn
- c. Thành phần phải phù hợp với tiêu dùng của khách hàng và bất kỳ sản phẩm nào từ động vật cần phải được giết mổ theo đúng qui trình “Halal”
- d. Nhập khẩu dầu ăn phải sẽ được dựa trên trọng lượng và chất lượng tại nơi hàng đến
- e. Trên bao bì không được ghi hoặc khắc, viết những từ có nghĩa không tốt liên quan đến tôn giáo hoặc những tranh ảnh đòi truy. Điều này có thể sẽ xúc phạm đến tâm linh về tôn giáo của bất kỳ tôn giáo/giáo phái, tầng lớp hoặc nhóm người nào đó tại Pakistan.

3. Ngày sản xuất và hạn sử dụng phải được ghi bằng tiếng Anh, có thể sử dụng chữ viết hoặc số.

4. Chỉ có riêng tiêu chuẩn của Mỹ về mã vạch trên nhãn mác là không được chấp nhận tại Pakistan vì nó thiếu ngày sản xuất và hạn sử dụng của sản phẩm theo như qui định trong luật của Pakistan.

5. Nhãn phụ cần phải ghi ngày sản xuất và hạn sử dụng và phải dán lên trên nhãn gốc hàng hoá tiêu chuẩn của Mỹ trước khi gửi hàng đi.

6. Các sản phẩm bán cho các tổ chức/ cơ quan cũng phải tuân thủ theo qui định tương tự như các sản phẩm bán lẻ trực tiếp khác. Tuy nhiên, các tổ chức/ cơ quan này phải đề nghị bên xuất khẩu ghi thêm một số thông tin trên nhãn mác để xác nhận rằng sản phẩm nhập khẩu trên là thuộc các tổ chức/ cơ quan này.

7. Hàng mẫu cũng phải tuân thủ theo các qui định tương tự như các sản phẩm bán lẻ trực tiếp khác.

8. Không được ghi “best before use date” trên hàng hoá nhập khẩu vào Pakistan do cách ghi như thế này tại Pakistan không được coi như ngày hết hạn của sản phẩm. Trước đây, nhiều loại hàng hoá không ghi ngày sản xuất và/hoặc hạn sử dụng đã bị Phòng Hải quan Pakistan giữ lại cho tới khi có nhãn phụ ghi đầy đủ ngày sản xuất và hạn sử dụng trên từng sản phẩm riêng lẻ.

9. Pakistan không có bất kỳ qui định đặc biệt nào về C/O đối với các sản phẩm thực phẩm. Trong trường hợp nếu như có cảnh báo quốc tế đối với một sản phẩm có nguồn gốc xuất xứ cụ thể nào đó, Pakistan sẽ thông báo chính xác tới quốc gia xuất khẩu này và các tổ chức thương mại về bất kỳ sự thay đổi nào trong qui định nhập khẩu.

10. Các cơ quan có thẩm quyền cần nghiêm khắc thực hiện các qui định về nhãn mác và không có ưu tiên trường hợp nào cả. Các cơ quan này có quyền từ chối hoặc tiêu huỷ bất kỳ loại hàng hoá nào nếu như không thực hiện đúng qui định về nhãn mác.

11. Trong trường hợp, các mặt hàng thực phẩm có chứa hương liệu nhân tạo, trên nhãn mác cần ghi rõ tên hoá học của hương liệu đó, tuy nhiên trong trường hợp hương liệu tự nhiên hoặc hương liệu chiết xuất từ thiên nhiên, thì tên chung của hương liệu cần phải ghi trên nhãn mác là hương liệu tự nhiên hoặc là hương liệu tổng hợp

Quy định cụ thể đối với nhãn mác của các sản phẩm dinh dưỡng

Pakistan không có qui định về lượng dinh dưỡng cần phải ghi trên nhãn hiệu sản phẩm, tuy nhiên, Pakistan công nhận những qui định về quản

lý thuốc và thực phẩm của Mỹ (FDA) theo như hướng dẫn. Cục Kiểm tra tiêu chuẩn và chất lượng Pakistan sẽ thường xuyên cập nhật những hướng dẫn này, dựa trên Bộ luật và rà soát lại FDA.

1. Việc ghi các loại chất dinh dưỡng trên nhãn mác là không bắt buộc, tuy nhiên có thể chấp nhận lựa chọn cách ghi từ phía nhà cung cấp

2. Bảng ghi chất dinh dưỡng theo tiêu chuẩn Mỹ được chấp nhận tại Pakistan, miễn sao phù hợp với qui định FDA

3. Không có bất kỳ qui định giới hạn nào đối với việc nhập khẩu các sản phẩm khai báo là sản phẩm bổ dưỡng và dinh dưỡng. Các cơ quan chức năng Pakistan xem xét việc khai báo chủ yếu như những công cụ xúc tiến và hơn nữa, cũng không cần yêu cầu bằng chứng về khoa học

4. Không có qui định giới hạn nào đối với việc nhập khẩu các sản phẩm có khai báo không rõ ràng. Các cơ quan chức năng Pakistan xem xét việc khai báo chủ yếu như những công cụ xúc tiến và hơn nữa, cũng không cần yêu cầu bằng chứng về khoa học

5. Các cơ quan chức năng Pakistan, nói chung, sẽ không từ chối việc nhập khẩu hàng hoá có khai báo liên quan đến y tế cụ thể nào cả. Tuy nhiên, nếu một sản phẩm khai báo có nguồn gốc vitamins hoặc là khoáng chất, thì sản phẩm này cần phải đăng ký với Chính phủ liên bang trước khi nhập khẩu, đồng thời đăng ký thêm tên của nhà nhập khẩu và nhà sản xuất.

III. Quy định về đóng gói và vật chứa đựng

Không có bất kỳ qui định cụ thể nào về kích cỡ của bao bì hoặc vật chứa đựng. Pakistan sẽ căn cứ theo Bộ luật qui định đối với đóng gói bao bì. Pakistan không có bất kỳ qui định nào về qui cách đóng gói liên quan đến môi trường, như là rác thải/chất thải hay là tái chế.

Thông tin sau cần phải được ghi một cách rõ ràng, chữ bền màu trên tất cả các bao bì trong hàng hoá ký gửi và công-ten-nơ.

- Tên sản phẩm
- Tên và địa chỉ nơi sản xuất
- Thành phần tịnh
- Ngày sản xuất và hạn sử dụng
- Tỷ lệ phần trăm chất nhuộm
- Mức ổn định về bảo quản thông thường.

Nguyễn Minh Phương